

Tijdschrift voor Tandheelkunde

APRIL 1936

XLIII JAARGANG AFLEVERING 4

REDACTIONEEL GEDEELTE

EEN WOORD VAN DANK!

Nu de Redactie gemeend heeft een nummer van het Tijdschrift (en wát voor nummer) te moeten wijden aan haar jubileerenden hoofdredacteur, meent de laatste het recht te hebben daarvoor op deze plaats dank te mogen zeggen.

Dank in de eerste plaats aan degenen, die het initiatief namen voor dezen vorm van hulding, die zonder twijfel de mooiste was, die men had kunnen kiezen. Dank niet minder aan de zes en zestig, die door hunne bijdragen dit feestnummer niet alleen hebben gemaakt tot een vriendschapsmonument voor den jubilaris, dat bij hem in onvergetelijke herinnering zal blijven, maar daardoor tevens aan ons Nederlandsch Tijdschrift een cachet hebben gegeven, dat de Nederlandsche tandheelkunde tot eer strekt.

Het is in meer dan één opzicht een bewijs, dat ons land een lid is van de internationale tandheelkundige familie, dat zich wel zeer in de sympathie der familieleden mag verheugen.

Dank verder aan de zeer velen, die door hun steun de uitgave mogelijk hebben gemaakt; de talrijke collega's uit binnen- en buitenland, wier namen in het daartoe bestemde album prijken en aan den uitgever, wiens royale geste het werk zooveel gemakkelijker heeft gemaakt.

En tenslotte: dank aan de Redactie voor den voortreffelijken arbeid hier verricht!

Er dreigt weleens de legende te ontstaan — en jubileumspeeches zijn bij uitstek geschikt om dit soort legendevorming in de hand te werken — dat de arbeid voor ons Tijdschrift voornamelijk door den hoofdredacteur wordt verricht. Mij dunkt, dat het zoo juist verschenen nummer, waaraan die hoofdredacteur dan toch zeker part noch deel had, wel het treffendste bewijs is, voor de onjuistheid van deze bewering! Wie zich de moeite wil geven, zich een oogenblik in te denken in de problemen die deze uitgave moet hebben gesteld, waar zes en zestig bijdragen in voorkomen, waaronder veertig uit *zestien* verschillende landen, die kan zich wellicht voorstellen, welke moeiten en moeilijkheden er moeten zijn gerezen voor dit alles binnen was; foto's en biografiën op tijd verkregen, voor een en ander door de schrijvers gecorrigeerd weer terugkwam, en dit alles met de enerverende wetenschap, dat het per sé op tijd gereed moest zijn!

Schrijver dezes althans is te veel thuis in deze materie om dit niet terdege te beseffen; zijn waardeering en zijn vriendschap gaan dan ook in hooge mate uit naar zijn voortreffelijke medewerkers in de redactie van zooveel jaren en in dit geval wel zeer in het bijzonder naar den beheerend redacteur, wiens onverflauwde toewijding en energie het tijdige verschijnen in dezen buitengewonen vorm heeft mogelijk gemaakt.

En wanneer hij dan zijnerzijds ook een gedachte en een wensch mag uitspreken, dan is het deze: dat alleen de ongemeen vriendschappelijke samenwerking in het Nederlandsche en in het internationale tandheelkundige vereenigingsleven, manifestaties als die van 28 Maart mogelijk maken en dat het in het belang van ons beroep zoowel als in het algemeen belang te hopen is, dat die samenwerking in stand zal blijven tot heil van de tandheelkunde en opdat anderen er hun voordeel mee kunnen doen!

CH. F. L. NORD

Dr. HARTMAN's MIDDEL VOOR PIJNLOOZE BEHANDELING VAN HET TANDBEEN

Eenigen tijd geleden bracht de Wereldpers ons op Amerikaansche wijze het bericht dat Dr. L e R o y L. H a r t m a n, professor in de conserveerende tandheelkunde aan de Columbia-University in New-York een nieuw middel had gevonden voor pijnlooze tandheelkundige behandeling.

Een bedrag van \$ 250.000,— had hij grootmoediglijk van de hand gewezen en het recept op een vergadering van tandartsen te New-York zonder meer bekend gemaakt, waar hij door duizenden tandartsen minutenlang zou zijn toegejuicht!

Dit en nog veel meer berichtte de Amerikaansche couranten en kort daarop bracht ook de Europeesche pers deze berichten naar ons werelddeel.

Als gevolg daarvan wordt door de patiënten natuurlijk overal bij hunne tandartsen geïnformeerd naar dit wondermiddel en kunnen zij veelal niet begrijpen, dat die tandarts daar niet alles haarfijn van af weet en het nog niet eens toepast!

In verband met het feit, dat de humbug, waarmee dit alles gelanceerd is, vermoedelijk vele collega's een glimlach heeft afgedwongen, waarin ergernis en ongeloof lag opgesloten, meenen wij goed te doen eenige officieele gegevens te vermelden, opdat men althans georiënteerd zij.

Vooreerst dan dient gezegd, dat Dr. H a r t m a n inderdaad bestaat en naar ons van volkomen bevoegde zijde wordt gemeld, de reputatie heeft van een betrouwbaar en wetenschappelijk man, die ook zelf de wijze betreurt waarop de autoriteiten van de Columbia-University zijn vinding wereldkundig hebben gemaakt. (Dit is nl. oorspronkelijk geschied

zònder dat het recept bekend was gemaakt en toen was de aandacht natuurlijk eenmaal gewekt!)

Ter eere van de Amerikaansche tandheelkunde dient verder opgemerkt, dat deze methode daar evenveel ergernis heeft gewekt als bij ons en dat bijv. Dr. C. N. J o h n s o n, de hoofdredacteur van de Journal of the Amer. Dental Association er tot tweemaal toe een hoofdartikel aan heeft gewijd om aan die ergernis lucht te geven.

Teneinde de feiten zoo getrouw mogelijk weer te geven, laten wij hier een excerpt volgen uit „The New-York Journal of Dentistry van Febr. 1936:

„In conclusion I shall give you the formula for my dentin desensitizer and the directions for its use:

FORMULA BY WEIGHT

Thymol	1¼ parts
Ethyl Alcohol . . .	1 part
Sulphuric Ether . .	2 parts

Keep tightly corked in a brown glass bottle. One-half ounce is sufficient for 200 applications. A fresh solution should be made up more frequently when the weather is warm and dry. Do not use rubber stoppers because they become dissolved. Glass stoppers become clogged with the thymol and will allow the ether to evaporate. Cork stoppers changed frequently are satisfactory. A stopper with a tin lining is preferable.

DIRECTIONS FOR USE

It is preferable to use the rubber dam. If cotton rolls are used, varnish the gum surrounding tooth. Change the cotton rolls immediately after the application. Wipe the saliva from the field of operation with a cotton pellet. A topical application is then made on a moistened — not saturated — pellet of cotton directly to the dentin or caries. The solution will not act through enamel. If applied over the caries, a second application may be necessary after the removal of the caries.

Keep the pellet in contact for 1 minute in children's teeth and 1½ minutes in adults' teeth. Remove the pellet and direct a blast of warm air to the area of

application. Do not attempt to dehydrate the area. The depth of anesthesia is obtained about 2 minutes after the application. If the rubber dam is used the anesthesia will usually last over one hour's time. If only cotton rolls are used and the saliva is allowed to come in contact with the cavity, after the application of the anesthesia, the duration of anesthesia is reduced to about 20 minutes.

In making the application for crown preparations it is necessary to vary the technic to cut through the enamel in order to expose the dentin. The dentin should then be swabbed for about one-half minute. It will then be possible to continue with the cutting. Several applications may be necessary before completing the preparation.

For fitting bands and taking impressions of crown preparations, if the preparation is swabbed once or twice, allowing some of the solution to flow into the gingival crevice, the patient will not complain of any discomfort when the impression is taken.

If you will bear in mind that a chemical reaction takes place when this solution is placed in contact with the dentin, you will not have any difficulty in its successful application.

New fields for research lie before us and much more work is yet to be done. I should like to ask each one of you to assist me in compiling data which will prove of value to all of us. This is my humble contribution to humanity and I hope it will be the means of relieving much unnecessary suffering."

Inmiddels blijkt uit berichten zoowel uit Amerika als uit Europa, dat deze „humble contribution to humanity" *zeer niet voor 100 % succes heeft* en dat bij de toepassing de noodige voorzichtigheid dient te worden betracht!

"Let us be a trifle more conservative in our judgment, and try to garner the good that there may be in it, and not place in jeopardy its undoubted benefit by extravagant and unjustified claims. Despite all of the demonstrations that have been made and all of our enthusiasm of the moment, it will require time and careful deliberation to judge of the ultimate results of this treatment, and while we cheerfully grant its possible benefits, we shall do well to recognize its inherent limitations, and not lose our mental balance sufficiently to

lead to the possibility of ultimate disappointment and embarrassment".

Dit schrijft Johnson in het Maartnummer van de Journal en Rudolf Kronfeld geeft in de „Zeitschrift für Stomatologie" als zijn meening te kennen (nadat hij tevoren een enthousiast bericht uit Chicago gezonden had), dat het de taak der Universiteiten moet zijn om uit te maken, wat de werkelijke waarde van het middel is.

Wij sluiten ons bij deze opinie aan en gelooven, dat de practicus verstandig doet voorloopig de Hollandsche voorzichtigheid te betrachten!

N.